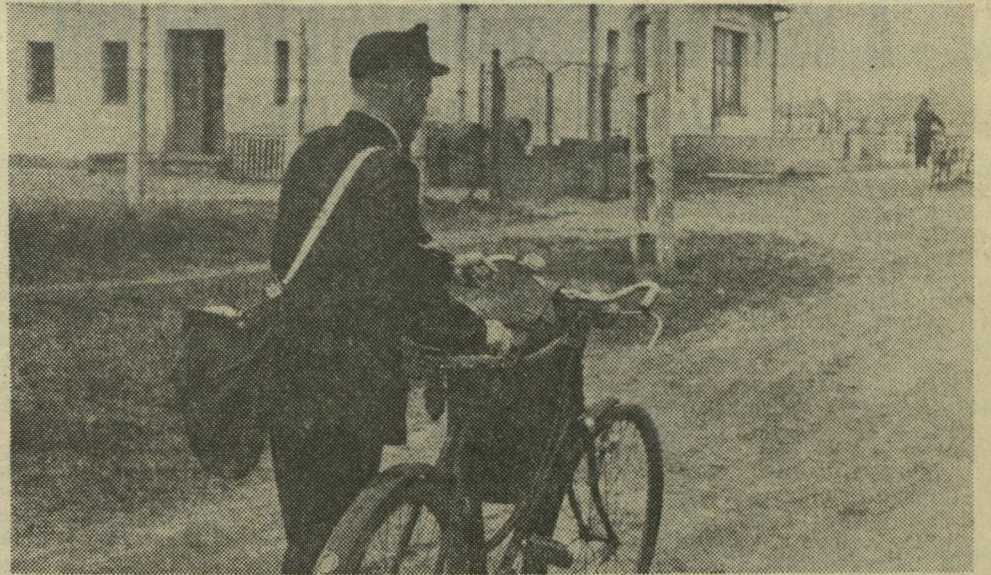


Újabb választási nagygyűlések

A húsvét utáni héten ér véget a választási nagygyűlések és gyűlések sora városunkban. Szegeden a jövő héten három nagygyűlés is lesz. Április 14-én, szerdán a ruhagyárban 14 óra 30 perckor rendeznek nagygyűlést, melyen dr. Biczó György, a városi tanács vb-elnöke, az 1. számú szegedi országgyűlési választókerület képviselőjelöltje mond beszédet. 16-án, pénteken találkozik választóival a 2. számú szegedi országgyűlési választókerület képviselőjelöltje, dr. Petri Gábor professzor, az I. számú Sebészeti Klinika igazgatója, az Elnöki Tanács tagja. Ez a nagygyűlés 17 órakor kezdődik az orvosgyógyászati szemészeti klinikáján. Ugyanakkor csak 16-án, pénteken tartják az ifjú választók nagy-

gyűlését a Bartók Béla Művelődési Központban, 15 órai kezdettel, s ennek előadója Szabó János, a KISZ KB intéző bizottságának tagja, a Magyar Ifjúság főszervezője lesz. A szegedi járás nagygyűléseinek sorát a kisteleki zárja: 17-én az MSZBT kultúrtermében a 15 órakor kezdődő nagygyűlésen dr. Antalffy György professzor, a megyei párt-vb tagja, a JATE Állam- és Jogtudományi Karának dékánja, a 8. számú országgyűlési választókerület képviselőjelöltje találkozik a választópolgárokkal. Véget érnek a jövő héten a szegedi választói gyűlések is. Holnapután, 13-án 18 órai kezdettel a béketelepi pártszervezet helyiségében Sarnyai István, a béketele-

pi általános iskola igazgatója találkozik a választókkal. 15-én, csütörtökön két választói gyűlés is lesz a városban: az egyik 15 órakor kezdődik a Bartók Béla Művelődési Központban. Ennek résztvevői az alsó- és középfokú intézmények dolgozói lesznek, előadója pedig Papp Gyula, a városi tanács vb-elnök-helyettese. A másik csütörtöki gyűlést az IKV Jósika utcai központjában 15 óra 30 perces kezdettel, s ezen dr. Csikós Ferenc, a városi tanács vb-titkára találkozik választóival. Az utolsó választási gyűlés 16-án, pénteken lesz. A DELÉP Bocskai utcai központjában 16 órakor kezdődő gyűlésnek Heim János, a vállalat főmérnöke lesz az előadója.



Fagymeleg

Most még csak istenes erre járn, amikor naponta szaporázik le az eső. Homokos a talaj. Megázik, nem sár lesz abból. Ez nem húzza le az ember lábáról a cipőt. A bicikli is elgurul rajta. Hideg sincs, meg meleg sem. Most. Aztán telnek a hetek. Jön a nyár is, ha minden jól megy. A kerékpár alól a napmeleg kifogyasztja a viszonylagosan szilárd utat. A hőmérő is fölészalad a harminc Celsiusnak. Olvad a gumiról a ragasztás, királydinnye mélyeszi bele tüskéit. Megint jön az ősz, a maga járhatóbb útjaival. Akkor meg az eső áztatja a gallért, mögötte gyakorlat a hátát is. Aztán a tél. Fagyott világ a magas hó alatt. Az ember megintcsak gyaloglásra kényszerül. Kerékpár ugyan meg nem bírkozik a harmincenccel takaróval. Az ember is csak nehezen. Nincs messze ez a világ. Itt a szomszédban, Forráskút. Emberek, dolgozó emberek élnek ott. Közülük egy postás, Lajkó Károly. Kézbesítő, kiváló dolgozó. Ő és társai járják nap mint nap a községet és környékét. Amikor más ember behúzódik a házba, amikor a jószág is csak nógatásra bújik ki az ólból, ők reggeltől estig úton vannak.

Aztán együtt ülünk az asztalnál. Rövid az idő, egy öltözet ruhája. A gyerekeknek csak kell másik cipő is, ruha is. A hetvenes év nagyon nehezen telt — mondja. Hivták a szövetkezethez rakta-roznak. Több fizetéssel, nyolc órára naponta. Összehasonlíthatatlanul könnyebb munkára. Meg aztán tíz éve volt kellett felszállnia a nehéz tászkával. Most bent lakik a községben. Hatvankettőben építkezett, kölcsönből. Az igazgatóság segítette 50 ezer forinttal. Egy év múlva beköltözött, azóta könnyebb az élete. Szereti ezt a munkát. Meg öccsét is beszerezte ide néhány évre. Az öccs azonban elment máshová, könnyebb kenyérért. Pedig nem volt kényeskedő. Előtte bányában állta meg a helyét éveken át. De hát sok volt a munka. Aztán olyan emberek jöttek, akik a más pénzt is elszórták. Létszámot emeltek náluk, így végre kaptak rendes embereket is. Azóta jól megvannak négyen a hivatalban. Segítik, támogatják egymást. A hivatalban, amit a tanács és a posta közösen épített, 1967-ben.

— Olyan jó érzés volt, hogy az embert tekintik valamibe. Tudja, most már lesz mit megmutatnom a gyerekeknek, ha felnőnek.

NEM MIND ARANY...

A kiszolgáló postás bácsi-

nak szólítja. Ruhát kap. Szereti az egyenruhát. Ismerik, várják mindenfelé. Ő örömmel megy. Kereskedő lett volna, ha teheti. De ez a szakma is jó. Mozoghat, eladhat, foglalkozhat az emberekkel. Csak hát a világ is nagyon változott. Mert tizenegynéhány éve nagy szó volt ám a fix fizetés, a ruha. Aztán 60-ban megalakult a téesz. Igaz, az emberek eleinte még az újságokat is lemondták, mondván, miből telne nekünk ezután ilyesmire. Nem is sokára kiderült, hogy nem olyan rossz dolog a közösségi munka. Ismét szaporodtak az előfizetések. Megnőtt a tévek száma. Egyre több lett a pénz. Három, négy, sőt hét-ezer forintot is meg lehet már keresni manapság egy hónapban. És többé-kevésbé ez is fixnek tekinthető. Leg-alábbis nagyrésze biztosnak. A postás pedig ma is az egy ruhát kapja. Neki 2300—2400 forintja jön össze egy hónapban a családi pótlékkal együtt. Két gyermek után. A nyolc óra sem nyolc. A nap háromnegyed hétkor kezdődik és délután hatig tart. Utána a plusz munka következik.

— Feleségem feles művelésre vállalt földet a téeszben. Munka után neki segíték. De hát csak fáradt az ember. Nem tudja kipihenni magát. Tudja, nem úgy van ma már, mint azelőtt,

HOGYAN TOVÁBB?

— Gondolko-dom, mit csináljak. Mert másutt a kezdet a legnehezebb. Itt meg évről évre nehezebb a munka. Több az újság, a levél, a pénz. A tévé is egyre-másra szaporodik. Csak az idén majd kétszer annyi lett, mint tavaly volt. Százalékot nem kapunk utána. Másból kedvezményeket adnak. A vasútnál utazást. Nálunk meg még a tévémet is fizetni kell. Pedig mennyire jól esne egy ilyen apróság is. És ezt a munkát nem lehet jól-rosszul végezni. Vagy jól csinálja az ember, vagy sehogy. A csomagok harmine kilöt nyomnak. Napi utam harminc-harmincöt kilométer. Szeretnék maradni, de ha sokáig nem változik a fizetés vagy más...? A fagymeleg emberei. Itt csak jól vagy sehogysem lehet dolgozni. Nem ismerik a nyolc órát. Harminc kilóval a nyakukban harminc-négyven kilométer a napi útjuk. Jéggefagyott hóban, ködökkel együtt. Két gyermek után. A nyolc óra sem nyolc. A nap háromnegyed hétkor kezdődik és délután hatig tart. Utána a plusz munka következik.

AZ EMBER

Korán értem a községbe. Hét óra. Még válogatják a postát. Csak később indulnak. Kéri, várjak. A vendéglő már nyitva van. Kávét kérek. Jölesik a hívós reggelben. Reggeli féldecikre nyílik-csukódik az ajtó. Egy kis beszélgetésre. Nagybajszú, ősz ember. Faggatják: milyen lesz az idő? Rossz — mondja. Olyasmi talán, mint negyvenhatban, mikor nagykabátban arattunk. Még úgy is fáztunk. Az idő, amely az itt élőknek egyben kenyeret is jelent. Azzal a közvetlenséggel, mellyel a városi ember számára sohasem. Az idő járása, melynek éppen a postás van kitéve. Legjobban és kivédhetetlenül.

Nyílik a hivatal ajtaja. Látom az ablakon át, Lajkó Károly lép ki rajta. Nyakába akasztva, hátravetve egy táská. Tele levelekkel, pénzzel, újsággal. A kerékpár kormányára másik csomag kerül újságokkal tömve. Máris megállítják. Levelet kérdeznek tőle. Átveszik a

Befejeződött a bányászszakszervezet kongresszusa

Szombaton az EDOSZ-székházban befejeződött a Bányaiipari Dolgozók XX. kongresszusa.

A kongresszus küldöttjei megválasztották az új vezető szervezetet és tisztségviselőket. A Bányaiipari Dolgo-

zók Szakszervezetének elnökévé Zgyerka Jánost, alelnökké Varga Józsefet és Havrán Istvánt, főtitkárrá Simon Antalt, titkárokká Vigh Árpádot és Kómár Andrást, a számvizsgáló bizottság elnökévé Mészáros Józsefet választották.

„Helypénz” az óvodába

Nyúljanak zsebbe a vállalatok is!

Ha valaha, hát napjainkban nagyon aktuális az a mozgalom, amely „Munkahelyek az óvodákért” jelszóval Debrecenben látott napvilágot. A jelszóból már világos a kezdeményezés lényege is; meg az is, hogy ennek a nemes kezdeményezésnek Debrecen után érdemes lesz híveket toborozni máshol is. Szűkebb hazánkban, Szegeden, éppúgy, mint Csongrád megye más helységeiben.

Valami magyarázat azért hozzá tartozik még a fentiekhez: hogyan is indult útjára a kezdeményezés? A debreceni városi tanács és az SZMT felhívással fordult az üzemekhez, feltárva az óvodai férőhelyhiányt, egyben segítséget kérve a megoldáshoz. Az eddigi eredmények azt tükrözik; üzemek, intézmények, ktsz-ek dolgozói egyaránt szívükön viselik az emberpalánták sorsát: eddig közel 600 férőhelyre „fizettek elő”.

Jó példa ez, jó lenne „ragadósá tenni” nálunk is, hogy anyagi segítséget adjanak a vállalatok a tanácsnak a gyermekjóléti intézmények létrehozásához. Itt is komoly szükség van a hozzájárulásra, hiszen a negyedik ötéves terv során mintegy 700 férőhelyet kell teremteni az óvodáskorúak számára. Dr. Kalmár Ferenc, a szegedi városi tanács tervosztályának vezetője tájékoztatott arról, hogy kivétel nélkül minden üzemtől, intézménytől, szövetkezettől számítanak a támogatásra, ha majd — közelesen — pontos adatokkal és feltételekkel elküldik felhívásukat a kollektívák vezetőihez.

Hogy mennyi egy-egy férőhely megváltása — Debrecenben 48 ezer forintot fizetnek be ilyen céllal a vállalatok —, erre még most nem tudnak választ adni. Több okból. Az egyik, hogy — az országban először — az óvodák jó része előregyártott elemekből készül majd, a Budapesti Fémmunkás Vállalat kivitelezésében. Ez pedig körülbelül 20 százalékkal többbe kerül a hagyományosnál. Konkrét öszszegekről akkor tárgyalhatunk majd a BFV-vel, ha a terveket — jelenleg készülnek a Típustervező Intézet-

nél — kézhez vették és a helyszínre adaptálták.

Ez már csak azért is kedvező, mert mindig nagy gond az építőipari kapacitás biztosítása. De egyéb előnyt is ígér. Az építés ugyanis a generálkivitelező vállalatnak (a szereléstől a kulcsátadásig) közel sem tart olyan sokáig, mint a hagyományos építési módnál megszokhattuk. A BFV — külföldi szabadsalom alapján — készíti majd ezeket az építményeket; a fémvázak és az eloxált alumíniumburkolatú panelek összeszerelése elkészülhetne 1972 végéig.

Az ilyen építési módnak szükséglete, hogy a folyamatos távfűtést, illetve tömbfűtést biztosítsák az üzemeléshez. Ez Szegeden nem okoz majd nehézségeket. A területelőkészítést és a közművesítést — ami a költségek 25—30 százalékát jelenti — tudja fedezni saját kasszájából a városi tanács. És itt jön a jogos elvárás: az, hogy most már egy természetes gesztussal a vállalatok is a pénztárcájukhoz nyúljanak. A Magyar Kábelművek szegedi gyára — mint már hírül adtuk — szép példát mutatott erre nemrégiben. Kétmillió forintot utaltak át a tanácshoz, férőhelyeket vásárolva a lakóterületi bölcsődébe, óvodába.

A Csongrád megyei Húsiipari Vállalat és a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat maga épít, illetve bővíti gyermekintézményt, hogy a szükségletnek megfelelő legyen az ellátottság. A konzervgyár — korábbi kezdeményezés eredményeként — ötven óvodai, harminc bölcsődéi férőhelyet vesz birtokba hamarosan: ezek már a tanácsal közös beruházásban épültek.

Ami a legfontosabb: a gyermekek számának megfelelő korszerű óvoda- és bölcsődeteremtés segíti a sokat hangoztatott „területi elv” érvényesítését. Azt, hogy például a város másik végéből ne kelljen a hajnalban munkába siető anyának a gyárig cipelni, buszban, villamoson törni az álmos kisgyerekeket, hanem ki-ki a lakóhelyéhez legközelebb eső intézménybe vihesse csemetjét. Másfelől: az óvodák, bölcsődék korszerű üzemeltetéséhez is nagyon szükséges ez a hozzáértő segítség, amit a tanács illetékesei adhatnak. Tehát sok helyes célkitűzést egyaránt szolgálhatnak most a kisebb-nagyobb kollektívák, fejlesztési alapjukból hozzájárulva a közös gondok közös megoldásához.

Simai Mihály

Csehszlovák pártmunkások látogatása hazánkban

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának meghívására április 5—10. között hazánkban tartózkodott Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottságának pártmunkásküldöttsége, Lubomir Procházkának, a CSKP KB osztályvezetőjének vezetésével. A küldöttséget fogadta Pullai Árpád, az MSZMP KB titkára. Megbeszélést folytattak továbbá az MSZMP KB, a SZOT, a Hazafias Népfront, a KISZ Központi Bizottsága több vezető beosztású munkatársával, valamint az MSZMP Baranya megyei bizottságának vezetőivel.

A csehszlovák vendégek szombaton elutaztak Budapestre. Búcsúztatásukra a Ferihegyi repülőtérén megjelent Jakab Sándor, az

MSZMP KB tagja, a KB osztályvezetője és Egető Lajos, a KB osztályvezető-helyettese. Jelen volt Oldrich Mohelsky, a budapesti csehszlovák nagykövetség tanácsosa.

Szávay István